

Een heilige avond; de waarheid is een complex begrip

Recensie: Mieke van der Raay

In het Bellevue Theater was 12 oktober de première van Een heilige avond. Een Heilige Avond is het nieuwe toneelstuk van de internationale bestsellerauteur/filosoof Daniel Kehlmann, waarin hij de belangen van de staat in de strijd tegen terrorisme tegenover het recht op privacy van het individu stelt.

Op kerstavond wordt een vrouw, hoogleraar politieke filosofie, uit haar taxi gehaald door de politie en verhoord op het bureau. Ze wordt ervan verdacht, dat ze op kerstavond om middernacht een bomaanslag zal plegen, dit zou ze samen met haar ex-man beraamd hebben. Ze wordt ondervraagd door een rechercheur die zich niet heeft voorgesteld, maar juist wel alles van haar weet. Echt alles uit haar leven weet hij, uiteraard stelt zij de vraag hoe dit kan, MAAR ze wil gewoon weten waarom hij haar ervan verdenkt. Blijkbaar houden ze al langer haar ex-man in de gaten en ze verdenken hem ervan een terrorist te zijn. Daarom heeft de politie haar telefoon en laptop onderzocht op belastend bewijs. De rechercheur doet er alles aan om binnen anderhalf uur de waarheid uit

haar te krijgen. Hij manipuleert, hij dreigt, maar heeft een waardige tegenstander voor zich, die zich niet zomaar gewonnen geeft.

In een heel simpel decor, met maar twee stoelen, een tafel en een koffiezetapparaat, weten Peter Bolhuis en Yvonne van den Hurk ons mee te nemen in uitermate intelligente gesprekken, vol met clichés. De gesprekken zijn nooit saai door verschillende factoren. Elke keer dat je denkt, ja daar komt het, verandert er weer wat, zodat je jezelf blijft afvragen of ze het nu wel of niet heeft gedaan. Met zinnen als: een mening is een mening en een daad is een daad, zetten ze je weer aan het denken. Ook de vragen: wat is terrorisme en wat verantwoordt terrorisme? Hoe kun je een terrorist herkennen, allemaal vragen die je alert houden.

Yvonne is op het ene moment kwetsbaar, maar verandert stapje voor stapje in een heel andere vrouw, die weet wat ze wil en weet waar ze voor staat. Peter is vanaf het begin een intimiderende man, die het spel van manipuleren heeft verheven tot een kunst. Beiden zijn duidelijk aan elkaar gewaagd. Het spel van beide spelers is heel intens. Met karakters die elkaar perfect aanvullen.

De voorstelling is actueel, met ijzersterk spel, met een verhaallijn die je intrigeert. Die je aan het denken zet: hoe ver mag men gaan als men je verdenkt van terrorisme, wat is je privacy dan nog wel waard? Ik had wel momenten dat ik sommige stukken net iets te lang vond duren, maar dan kwam er weer een totaal andere draai in het verhaal, zodat je weer op het puntje van je stoel zat en vol verwondering zat te kijken.

tekst **Daniël Kehlmann**

regie **Ursul de Geer**

spel **Peter Bolhuis, Yvonne van den Hurk**